DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy obwodowej w Tomaszowie.

oooooooooo Prenumerata ćwierćroczna 3 K. oooooooooo

Nr. 2. Tomaszów 25. Stycznia 1917 Rok 2.

14.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 1-go stycznia 1917 r., Dz. rozp. Nr. 2,

dotyczące monopolu przywozowego dla nafty i przymusu koncesyjnego dla handlu naftą.

Na podstawie upoważnienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Monopol naftowy.

§ 1. Przywóz.

Przywóz nafty do obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Przywóz nafty w celach oznaczonych w § 4. ustęp 2. i 3. rozporządzenia cłowego (rozporządzenie Naczelnego Wodza z dnia 31-go maja 1915 r., Nr. 15 Dz. rozp.) nie podlega żadnemu ograniczeniu.

§ 2. Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży nafty będą ustanowione w drodze rozporządzenia wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa lub na podstawie jego pełnomocnictwa przez Komendę obwodową i — w sposób w miejscu przyjęty — ogłoszone.

Jeneralne-Gubernatorstwo oznacza ceny, po których nafta będzie oddawana przez c. i k. Zarząd wojskowy.

ROZDZIAŁ II.

Koncesya na handel naftą.

§ 3. Władza koncesyonująca i dokument koncesyjny.

Handel naftą może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia (koncesyi) Komendy obwodowej, w której obrębie urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Osoby, którym przysługuje prawo trudnienia się handlem naftą w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia, są uprawnione na mocy uzyskanych praw handlowych do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa w dotychczasowym rozmiarze, a jako posiadacze koncesyi podlegają przepisom tegoż rozporządzenia.

Odnośnie do zezwolenia w myśl pierwszego ustępu oraz na żądanie strony odnośnie do przysługującego uprawnienia w myśl ustępu drugiego, wystawiać będzie Komenda obwodowa dokument (dokument koncesyjny).

§ 4. Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udzielać się będzie tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków, uprawnionych do dziedzictwa, aż do osiągnięcia pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 5. Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel naftą prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

Na przesiedlenie w obrębie tej samej gminy potrzebne jest zezwolenie Komendy obwodowej.

§ 6. Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, w szczególności, czy towar może być oddawany tylko drobnym handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 7. Nadzór władz.

Prowadzenie handlu naftą stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, jest dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków, odnoszących się do handlu naftą.

ROZDZIAŁ III.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 8. Zarządzenia wykonawcze.

Jeneralne-Gubernatorstwo wyda wszelkie rozporządzenia oraz utworzy wszelkie urządzenia, potrzebne do przeprowadzenia monopolu naftowego, zakaże używania nafty dla pewnych celów oraz ograniczy zużycie przez ustanowienie pewnej ilości dziennie na osobę albo gospodarstwo domowe.

§ 9. Postanowienia przejściowe.

Wszystkie zapasy nafty, znajdujące się w obszarze Jeneralnego-Gubernatorstwa w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia i będące własnością jednej i tej samej osoby, w ilościach ponad sto kilogramów, muszą być najdalej do dnia 20-go stycznia 1917 r. zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której obrębie urzędowym są one zamagazynowane. Zgłaszający otrzyma potwierdzenie zgłoszenia.

Niezgłoszone zapasy w ilościach podanych w pierwszym ustępie jak również zapasy, które po wejściu w życie tego rozporządzenia, a przed zgłoszeniem zostały sprzedane albo też zmniejszone poniżej ilości oznaczonej w pierwszym ustępie, będą z dniem 20-go stycznia 1917 r. uznane przez Komendę obwodową za przepadłe.

Od zapasów. oznaczonych w pierwszym ustępie, wymierzy Komenda obwodowa opłatę w wysokości dwadzieścia jeden koron, albo, o ile zostanie stwierdzone, że zakupiono je po dniu 21. sierpnia 1916 r. za pośrednictwem Zarządu obrotu towarami w Krakowie po cenie co najmniej po trzydzieści dziewięć koron za sto kilogramów, w wysokości różnicy między ceną kupna a ceną oznaczoną w myśl § 2, ustęp 2. Pozbycie zapasów albo ich części przed uiszczeniem opłaty jest zakazane.

Osoby, które otrzymają pozwolenie na wywóz pewnego zapasu nafty z Monarchii, mogą ten zapas wprowadzić w ciągu 15 (piętnastu) dni od dnia ogłoszenia. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 10. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Oprócz kary może być wyrażona konfiskata towaru, będącego przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli konfiskata nie jest możliwą, może być wydane orzeczenie na zapłatę ceny kupna towaru.

§ 11. Zarządzenia przymusowe.

Koncesya może być każdej chwili cofnięta.

Koncesya musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania lub nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 12. **Wejście w życie.**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk, w. r.
zbrojmistrz polny.

15.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 1-go stycznia 1917 r., Dz. rozp. Nr. 3,

w sprawie cen nafty.

Na podstawie § 2. rozporządzenia z dnia 30-go grudnia 1916 r. Nr. 2, zarządzam co nastąpuje:

§ 1.

Zarząd wojskowy oddaje naftę tylko takim koncesyonaryuszom, którzy wedle § 6. rozporządzenia tylko drobnym handlarzom towar sprzedawać mogą (kupcy en gros). Tym posiadaczom koncesyi będzie nafta odstępowana po następujących cenach:

100 kg. nafty przy dostawie w cysternach 55 K.

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez odbiorcę w stanie zdolnym do użytku, opłatnie do stacyi rafineryi, która towar dostawia 58 K.

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez rafineryę 70 K.

Te ceny obowiązują dla odbioru na jednej ze stacyi celnych położonych na galicyjsko-polskiej granicy.

§ 2.

Komendy obwodowe zostają upoważnione do ustanawiania cen, po jakich oddawać mają naftę kupcy en gros drobnym handlarzom, a ci ostatni konsumentom.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

16.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatora wojskowego

w sprawie zajęcia i uregulowania handlu nasionami.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61) zarządzam, co następuje:

§ 1. **Zajęcie.**

Nasiona wyki, bobiku, peluszki, łubinu, seradeli, espanety, koniczyny czerwonej, białej szwedzkiej, przelotu, komonicy, lucerny francuskiej i chmielowej, nasiona buraków cukrowych, pastewnych, marchwi oraz wszelkie nasiona traw i warzyw pochodzące ze zbioru 1916 roku oraz wszelkie pozostałe resztki zapasów tych nasion z lat poprzednich zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2. **Skutki zajęcia.**

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia c. i k. Gubernii zabroniono. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie, jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3. **Wyjątki.**

Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4. **Upoważnienie do kupna dla Polskiej Centrali rolniczej.**

Kupno i sprzedaż wyżej wymienionych nasion powierza się aż do ukończenia uprawy wiosennej w roku 1917 to znaczy do 30. czerwca 1917 Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie. Równocześnie uznaje się za nieważne wszelkie legitymacje, upoważniające do kupna powyższych nasion, wydane przez jakąkolwiek władzę prywatnym handlarzom. C. i k. Gubernia zastrzega sobie jednak prawo zakupywania nasion na potrzeby Armii, ewentualnie także we własnym zakresie działania (przez oddziały rolnicze c. i k. Komend obwodowych).

§ 5. **Zastępcy P. C. R.**

P. C. R. ma prawo mianować zastępców dla zakupna i sprzedaży powyższych nasion. Każdy zastępca otrzymuje legitymację wystawioną przez P. C. R. i opatrzoną podpisem komisarza Zarządu, mianowanego dla P. C. R. przez c. i k. Gub. wojsk. Legitymację tę winien zastępca przed rozpoczęciem zakupu przedłożyć do wizy tej Komendzie obwodowej, na której obręb został zamianowany zastępcą.

§ 6. **Legitymacje transportowe.**

Każdy zastępca P. C. R. otrzymuje od tejże legitymacje transportowe w formie książek o kartkach bieżąco numerowanych, do których zostaje wciągniętą przez kalkę każda umowa w sprawie kupna względnie sprzedaży nasion. Odpis tej umowy pozostaje w książce, oryginał zaś służy jako legitymacja transportowa do miejsca przeznaczenia (magazynu, stacji załadowczej) i to bez względu na to czy miejsce przeznaczenia leży

w tym samym, czy w innym powiecie. Legitymacje transportowe, wydane stronom, mają być po uskutecznieniu odstawy względnie po odbiorze nasion oddane zastępcy P. C R., który winien je zbierać i odsyłać co tygodnia właściwej Komendzie obwodowej.

§ 7. Transport kolejowy.

Transport koleją odbywa się na podstawie poświadczeń transportowych, wydanych przez c. i k. Gub. (oddział rolniczy).

§ 8. Ceny.

Ceny kupna i sprzedaży pozostawia się na razie dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 9. Przymus sprzedaży dla nieproducentów.

Właściciela zapasów nasion, którzy nie są producentami, winni zaofiarować je do sprzedaży Polskiej Centrali rolniczej najdalej do końca stycznia 1917. Gdyby, co do ceny takich zapasów nasion nie przyszło do ugody między sprzedawcą a kupującym, wówczas rozstrzyga co do ceny, stosownie do jakości towaru i każdocześnych cen targowych c. i k. Gub. Wojsk. Wszelkie zapasy znajdujące się u osób nie będących producentami a nie zaofiarowane do sprzedaży do 31. stycznia 1917 zostaną po przeprowadzeniu postępowania karnego uznane za przepadłe.

§ 10. Obowiązek sprzedaży nadwyżek przez Producentów.

Producenci zobowiązani są zaofiarować do sprzedaży P. C. R. najdalej do 15. marca 1917 wszelkie nadwyżki nasion wyżej wymienionych, pozostałe po pokryciu własnego zapotrzebowania. Termin odstawy pozostawia się dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 11. Pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu.

Rolnicy, którzy chcą sobie zapewnić pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu winni najdalej do końca stycznia 1917 zgłosić to zapotrzebowanie w P. C. R. względnie u zastępców, mianowanych przez nią na poszczególne powiaty.

§ 12. Postanowienia karne i postępowanie.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze według § 10 podanego na wstępie rozporządzenia Naczelnego Wodza. Postępowanie karne i sposób użycia przedmiotów uznanych za przepadłe na podstawie orzeczenia karnego nastąpi w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Nr. 30.

§ 13. Wejście w życie.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

17.

Exh. Nr. 8301/16/P.-A.

Obwieszczenie
w sprawie klasyfikacyi środków przewozowych.

Wojskowe Jenerałgubernatorstwo dla c. i k. obszaru okupowanego zarządziło na podstawie § 8. rozp. c. i k. Najwyższego Wodza armii z dnia 22. grudnia 1915 r. dotyczącego poboru środków przewozowych do celów wojskowych, klasyfikacyę zgłoszonych środków przewozowych obwodu tomaszowskiego.

Środki przewozowe gmin: Poturzyn, Dołhobyczów i Telatyn będą klasyfikowane dnia **3. lutego 1917 w Poturzynie**, Tyszowce, Kotlice i Komarów **5. lutego 1917 w Tyszowcach**, Rachanie i Czerkasy **6. lutego 1917 w Tyszowcach**, Tarnawatka, Krynice i Majdan Górny **8. lutego 1917 w Tarnawatce**, Tomaszów i Jarczów **10. lutego 1917 w Tomaszowie**, Pasieki **12. lutego 1917 w Tomaszowie.**

Klasyfikacya rozpoczyna się o godzinie 8 rano.

Każdy właściciel środków przewozowych ma przedstawić lub zarządzić przedstawienie swych środków przewozowych komisyi pojedynczo zwykłym sposobem ich użycia t. j. konie wierzchowe i zwierzęta juczne okiełzane i osiodłane przyprowadzić pojedynczo, wozy wszelkiego rodzaju zaprzągnięte zwierzętami pociągowemi w uprzęży, wozy zaś pozostałe ponad liczbę posiadanych zwierząt pociągowych złączyć z zaprzągniętymi.

Posiadane przybory zapasowe do konnej jazdy i uprząż pociągową, należy załadować na wozy.

Zwierzęta pozostałe po zaprzągnięciu wozów należy z posiadaną ewentualnie uprzężą pociągową, a psy zaopatrzone w kaganiec, przyprowadzić pojedynczo lub parami.

Właściciele środków przewozowych, którzy posiadają wozy a nie mają zwierząt pociągowych, przedstawiają je według wskazówek naczelnika gminy (Wójta, Sołtysa) przyczepione do zaprzągniętych wozów innych właścicieli środków przewozowych tejsamej miejscowości.

Każdy środek przewozowy uznany za „zdatny“ będzie oszacowany przez członków komisyi i ocenicieli.

Jeżeli szacujący nie zgodzą się na wartość, oznaczy się ją według przecięcia oszacowania.

Przeciw oszacowaniu niema środków prawnych.

Na środki przewozowe i ich przynależności uznane przez komisyę za zdolne, względnie możliwe do użycia, otrzymuje właściciel kartę wcielenia, którą tenże winien przyjąć i starannie przechowywać. Dalsze zobowiązania, wypływające z przyjęcia karty wcielenia zawiera przyległe do nich pouczenie.

Wyjątkowo do tegorocznej klasyfikacyi koni muszą być doprowadzone również konie, które w § 10 od punktów 1—6 mają prawo zwolnienia, **celem wypalenia znaku klasyfikacyjnego.**

Konie, których z powodu choroby lub niebezpieczeństwa zawleczenia zarazy nie można, lub nie wolno wyprowadzać ze stajni, będą musiały być doprowadzone po wyzdrowieniu do dodatkowej klasyfikacyi, której termin zostanie później oznaczony.

Konie, które po ukończeniu klasyfikacyi i klasyfikacyi dodatkowej nie będą miały znaku wypalonego na pośladku, **ulegną zajęciu bez odszkodowania.**

Ktoby usiłował podrobić znak klasyfikacyjny lub u kogo by znaleziono żelazko do wypalania tych znaków, będzie karany sądownie za fałszowanie dokumentów publicznych.

Od tego zarządzenia zwolnione są konie rządowe, konie osób należących do Zarządu wojskowego, konie oficerów, jakoteż źrebięta poniżej jednego roku.

Doprowadzenie środków przewozowych do klasyfikacyi służy tylko dla celów ewidencyjnych.

Właściciele środków przewozowych, którzy nie zastosują się do powyższych postanowień, będa karani w myśl § 23 rozp. c. i k. Najwyższego Wodza armii — o ile czyn nie podlega surowszej karze grzywną do 3000 koron lub aresztem do 3 miesięcy, ewentualnie obok grzywny aresztem do jednego miesiąca.

18.

Exh. Nr. 10576/16.

Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego do Nr. IX. 74060/16
w sprawie przyjmowania mieszkańców okupowanego obszaru do służby przy c. i k. Żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy w Polsce zezwolił na przyjęcie do służby przy c. i k. Żandarmeryi tymczasowo 1000 dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców okupowanego obszaru.

Ponieważ c. i k. Żandarmerya na okupowanym obszarze Polski jako Żandarmerya polowa stanowi integralną część c. i k. wojska, przeto stosownie do Najwyższego postanowienia z dnia 1. października 1914, dobrowolne wstępywanie do służby c. i. k Żandarmeryi, jest traktowane na równi z dobrowolnem wstąpieniem do c. i k. siły zbrojnej.

I. Warunki przyjęcia.

a) Zupełna zdolność do służby wojennej, wiek 20 do 30 lat,

b) nieskazitelne życie,

c) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie,

d) stan wolny, lub bezdzietny wdowiec,

e) zobowiązanie się służenia najmniej przez 4 lata czynnie przy Żandarmerji na obszarze okupowanym Polski.

Niepełnoletni chcący dobrowolnie wstąpić do żandarmerji przedłożyć mają pisemne zezwolenie ojca lub opiekuna, poświadczone przez urząd gminny lub magistrat.

2. Postanowienia co do płacy.

Przyjęcie następuje najpierw na próbę przez 6 miesięcy; po tej próbnej służbie nastąpi wcielenie do żandarmerji.

Wynagrodzenie dzienne wynosi prócz unormowanego etapowego relutum (obecnie 3 K 90 h) 2 K 74 h żołdu i 1 K 20 h jako dodatek polowy.

Prócz tego będą próbni żandarmi koszarowo zakwaterowani i otrzymają skarbowe ubranie, obuwie i uzbrojenie.

3. Podania o przyjęcie.

Podania o przyjęcie należy wnosić najpóźniej do 31. stycznia 1917 do c. i k. Komendy obwodowej.

Do pisemnej prośby o przyjęcie dołączyć należy prócz oryginalnych dokumentów, jak metryka, świadectwo szkolne i t. p., także własnoręcznie napisany rewers następującej treści:

Revers.

Zobowiązuję się w razie przyjęcia mnie do c. i k. Żandarmerji na okupowanym obszarze Polski, służyć najmniej 4 lata czynnie przy tej Żandarmerji.

Data: Podpis:

2 świadków.

4. Stosunek podległości.

Nowoprzyjęci podlegają z dniem wstąpienia do Żandarmerji wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym na rowni z żołnierzami należącymi do c. i k. wojska.

19.

Zakaz własnowolnego opuszczania siedzib przez ewakuowanych.
Zarządzenia w celu odzyskania pozostawionego w domu dobytku.

Okazało się, że kilkanaście kobiet ewakuowanych z obwodu wołyńskiego a obecnie zamieszkałych w okręgu tomaszowskim, opuściło bez zezwolenia i bez dokumentów swoje siedziby, by ukradkiem dostać się do swojego pierwotnego miejsca zamieszkania w celu wywiezienia swego zagrzebanego mienia.

Odnośne organa mają tedy ewakuowanych pouczyć, że własnowolne opuszczanie przydzielonych siedzib karane będzie aresztem, wstrzymaniem wsparcia i odstawieniem do baraków dla internowanych w głębi kraju. Sołtysi i wójtowie odnośnych miejscowości, gdzie ewakuowani są pomieszczeni, mają podać nazwiska tych, którzy opuszczając swoje siedziby zakaz ten przekraczają.

By jednak ewakuowanym dać możność odzyskania pozostawionego mienia, zezwala się do wysłania w razie potrzeby z każdej gminy po 2—3 zaufanych, celem dostawienia pozostawionego w domu dobytku.

Odnośne prośby należy składać z podaniem nazwisk osób zaufanych i dokładnem oznaczeniem miejscowości, skąd dobytek ma być przywieziony, na ręce odnośnego Komendanta nad ewakuowanymi, który przedłoży je c. i k. Komendzie obwodowej.

Wysłanie obranych mężów zaufania nastąpi wyłącznie przez c. i k. Komendę obwodową.

20.

Exh. Nr. 311./P. A.

Wywóz towarów bławatnych.

Na podstawie rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z 4. stycznia 1917 R. S. Nr. 1814 został wywóz towarów bławatnych także z jednego okręgu do drugiego zabroniony.

21.

M. A. Nr. 7582.

Strzeżenie toru kolejki Bełzec- Tarnawatka.

Począwszy od 1. stycznia 1917 roku przechodzi strzeżenie toru kolejki Bełzec- Tarnawatka na te gminy, przez które kolejka przechodzi a mianowicie na gminy:

Majdan Górny Pesieki, Tomaszów, Tarnawatka i Krynice.

Każda z powyższych gmin ma do stałego strzeżenia toru tej kolejki w jej obwodzie się znajdującego wyznaczyć zaufanych ludzi, którzy mają przeszkodzić ewentualnym uszkodzeniom i kradzieżom a sprawcę ująć.

Gmina odpowiada za wszelkie uszkodzenia i kradzieże odnośnie do tej kolejki i materyałów do niej należących, jakoteż za wszelkie uszkodzenia objektów do Zarządu wojskowego należących niepodlegających szczególnemu strzeżeniu.

W razie niewykrycia sprawcy uszkodzenia lub kradzieży będzie na całą gminę nałożona sroga kara pieniężna.

Wynagrodzenia za pilnowanie nie będzie się płacić żadnego.

Do pilnowania można także użyć drożników bez szkody dla ich właściwej służby, gdyż oni i tak przez cały dzień zajęci są na drodze.

W gminie Pasieki, Tomaszowie, Tarnawatce i Krynicach mogą do służby tej być użyci stróże dla przewodów telegraficznych i telefonicznych.

Rozkaz ten mą być natychmiast po otrzymaniu wykonany a gmina ma otrzymanie jego i wykonanie bezzwłocznie komendzie obwodowej (adjutanturze) donieść.

22.

Uzyskanie podściółki z lasów prywatnych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego G. Nr. 120624 z dnia 2. grudnia 1916 podaje się do wiadomości:

Ze względu na znaczną potrzebę podściółki lasowej do polepszenia złej gleby w wielu tutejszych lasach, zezwala się na zbieranie takowej w lasach prywatnych tylko pod następującymi warunkami:

Zbierać można podściółkę liściową lub gałęziową, w wyjątkowych wypadkach też podściółkę mchową, **natomiast podściółki iglastej bezwarunkowo zbierać nie wolno. Uzyskanie podściółki liściowej** dozwolonem jest w tych drzewostanach, gdzie stan drzew liściowych wynosi 30%, a mianowicie tylko w starszych mięszanych drzewostanach (t. j. od 30 lat wyżej).

Podściółkę zbierać można rękami lub drewnianemi grabiami. **Nie dozwala się używania grabi żelaznych, albowiem takowe powodują skażenie dennicy.**

Zabrania się pod każdym względem zbieranie podściółki, w tych drzewostanach, gdzie przez częste zbieranie podściółki lub z powodu złej, ubogiej lub suchej piaszczystej gleby z wyłącznie lub przeważnie sosnowym jakoteż odpowiednio starym mięszanym drzewostanem, zachodziłaby przez obnażenie dennicy obawa utworzenia się warstwy lotnego piasku.

W takich wypadkach należy za części lasu obciążone serwitutem wydzielić uprawnionym inne odpowiednie parcele.

Prywatni właściciele lasów będą w razie zbierania podściółki lasowej wbrew nadmienionym przepisom pociągnięci do osobistej odpowiedzialności.

Nad przestrzeganiem powyższego rozporządzenia czuwać będzie urząd leśny c. i k. Komendy obwodowej.

23.

Nosacizna u koni.

W miejscowościach Wolica Brzozowa, Wieś Komarów i Kraczew gminny Komarów, stwierdzono urzędownie nosaciznę u koni.

24.

Ustanowienie kuratora.

Trybunał sądowy w Lublinie ustanowił kuratorem księcia Henryka Woronieckiego administratora dóbr Tarnawatka dla nieobecnej Maryi Własiewicz-Lisiewicz właścicielki folwarku Antonówka pow. tomaszowskiego.

25.

Exh. Nr. 674/17 P.-A.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 5. stycznia 1917 Präs. Nr. 31 dotyczące częściowego uwolnienia od kar, za spóźnione oddanie broni, amunicyi i materyałów wybuchowych, (ad M. V. Nr. 11672/P.).

Mocą udzielonego rozkazem Najwyższego Dowództwa uprawnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości zarządza się dla obszarów Polski, podlegającyich austr.-węg. administracyi wojskowej co następuje:

Artykuł I.

Ścigania i karania z powodu zabronionego przechowywania lub noszenia broni, amunicyi i materyałów wybuchowych, jakoteż z powodu zaniechania doniesienia o miejscu przechowania, właścicielu lub przechowawcy tych przedmiotów (§ 2 rozp. Nacz. Wodza armii z 8. marca 1916 Dz. rozp. Nr, 51) nie należy stosować do tych osób, które przed 1. marca 1917 oddadzą w sposób należyty swą broń, amunicyę i materyały wybuchowe, lub też w powyższym terminie doniosą o przechowywaniu tych przedmiotów.

Począwszy od 1 marca 1917 przepisy § 2 wyż wspomnianego rozporządzenia będą ponownie stosowane.

Artykuł II.

Rozporządzenie nieniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

26.

Exh. Nr. 674/17/P. A.

Ogłoszenie.

C. i k Austryacko-węgierski Zarząd wojskowy zauważył, że część mieszkańców obszaru okupowanego nie zastosowała się dotychczas do ogłoszonego jeszcze w lutym rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, odnoszącego się do oddawania broni, amunicyi i środków wybuchowych, mimo, że naruszenie tego obowiązku, skwalifikowane jest w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 8. marca 1916, Dz. rozp. Nr. 51 jako zbrodnia, i bywa karane doraźnie nawet śmiercią.

Ponieważ to zaniechanie oddania broni tłumaczy się w części nieobecnością winnych, a w części nieznajomością prawa, przeto c. i k. Zarząd wojskowy na mocy Najwyższego upoważnienia Jego Ces. i Król. Mości zezwolił rozporządzeniem obowiązującem od dnia ogłoszenia, na wyjątkowe uwzględnienie opiewające, że te osoby, które w czasie do 1. marca 1917 w należyty sposób oddadzą przechowaną u siebie broń, amunicyę i materyały wybuchowe, lub też w tym czasie doniosą o przechowaniu lub miejscu przechowania tych przedmiotów, nie będą z powodu spóźnionego oddania i doniesienia ani ścigane ani karane.

Natomiast po upływie oznaczonego wyżej terminu t. j. po 1. marca 1917 wyż wspomniane rozporządzenie z dnia 8. marca 1917 będzie stosowane jaknajsurowej i bez wszelkiego pobłażania.

Kto zatem przed 1. marca 1917 nie odda swej broni, amunicyi lub materyałów wybuchowych będzie ukarany więżeniem aż do 5-ciu lat, — a prócz tego grzywną aż do 10.000 K., zaś w razie zastosowania sądu doraźnego, — śmiercią.

C. i k. Austryacko-węgierski Zarząd wojskowy spodziewa się, że w przeciągu oznaczonego terminu t. j. do 1. marca 1917, wszyscy bez wyjątku oddadzą wszelką posiadaną lub przechowywaną broń, amunicyę i materyały wybuchowe, i że wszyscy którzy wiedzą o przechowaniu wyż wymienionych przedmiotów, doniosą o tem Komendzie w sposób przepisany.

27.

Exh. Nr. 38/17 K. R.
„ „ 315/17 P. A.

Obwieszczenie.

Zajęcie skór świń i dzików.

W myśl rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego R. S. Nr. 86525/16 z 25. grudnia 1916 zarządza się co następuje:

1. Wszystkie w okręgu znajdujące się lub przy zabijaniu ściągnięte skóry dzików lub świń, knurów lub prosiąt zostają na rzecz administracyi wojskowej zarekwirowane.

2. Wszyscy handlarze, rzeźnicy, garbarze, przechowawcy lub inne osoby prywatne są zobowiązane z dniem niniejszego ogłoszenia, a następnie pierwszego i szesnastego każdego miesiąca w komendzie obwodowej pisemnie zgłosić zapas takich skór z podaniem ilości sztuk, gatunku i miejsca składu.

Do tych zgłoszeń należy używać formularzy o zgłoszeniach skór surowych, których to formularzy można dostać w każdej komendzie obwodowej.

3. Wymienione w ustępie pierwszym skóry mogą być sprzedawane tylko ajentom upoważnionym przez Centralę surowców lub Intendanturę Wojennej Generalnej

Gubernii do zakupna, których legitymacye wraz z fotografią mają być potwierdzone przez komendę obwodową.

Sprzedaż skór agentom ma nastąpić za zapłatą w gotówce w monecie koronowej.

Oznaczenie ceny następuje na podstawie wydanego przez c. i k. komendę obwodową cennika.

4. Kary i nagrody.

Każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda sprzedaż i pozbycie komu innemu aniżeli wymienionym w ustępie trzecim agentom dla zakupna, każde przemycanie lub krywanie opisanych w ustępie pierwszym skór jest zakazane.

Przekroczenia tego zakazu będą karane przez c. i k. Komendę obwodową grzywną do wysokości 2000 Koron lub karą aresztu do sześciu miesięcy i konfiskatą zapasów skór bez zapłaty.

Donosicielowi ukrytych zapasów skór przyrzeka się wynagrodzenie odpowiadające 5%towej wartości zapasów skór, ale premie te będą wypłacane tylko osobom cywilnym.

28.

Exh. Nr. 57/17 P. A.
„ „ 15/17 K. R.

Ogłoszenie.

Zakaz produkcyi i handlu mydłem.

Na podstawie § 3. b. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916. Nr. 71 dz. rozp. zarządza się co następuje:

1. Wyrób mydła jest odtąd aż do odwołania zabroniony.

Na rok 1917. nie będą wydawane żadne koncesye do wyrobu mydła, zaś koncesyonowani mydlarze zostaną w odpowiedni sposób odszkodowani.

2. Z dniem 1. lutego b. r. upoważniona jest do handlu mydłem wyłącznie Polska centrala handlowa Tow. akc. w Radomiu i upoważnieni przez nich mniejsi handlarze.

Mydlarze tudzież dotychczasowi handlarze mydła mogą posiadane zapasy mydła do 31. stycznia b. r. sprzedać zaś z dniem tym muszą właściciele tudzież przechowawcy mydła pozostałe u nich resztki sprzedać Polskiej centrali handlowej.

3. Każdy wyrób mydła tudzież wszelki niedozwolony handel tymże będzie karany w myśl art. II. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916 Nr. 71 — przyczem prócz kary znajdujący się jeszcze zapas mydła tudzież surowiec do wyrobu tegoż zostanie skonfiskowany.

4. Postępowanie tudzież zużycie kar pieniężnych oraz kwot uzyskanych z sprzedaży skonfiskowanego towaru polega na przepisach rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915 Nr. 30 dz. rozp.

5. Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Komendant obwodu:

Baron Schenk pułkownik m. p.

Nakładem i drukiem c. i k. Komendy obwodowej w Tomaszowie.